

ZÁKLADNÍ PLÁNOVÁNÍ O.A. - GRUNDPLANUNG O.A.

I. VŠEOBECNÉ POZNÁMKY

1. REDAKČNÍ

a) *Toto základní plánování se vztahuje hlavně na hlediska národnostně politická. O zahraničně politických, vojenských a jiných úvahách je zmínka jen tehdy, dotýkají-li se hledisek národnostně politických.*

b) *Základní plánování není v předložené formě nijak vyčerpávající. Uvedená opatření je nutno prohlubovat a rozšiřovat zvláštními pracemi podle odlišných oblastních a odborných skutečností.*

c) *S novými událostmi se mohou vyskytnout nová hlediska a nové možnosti. Vyžadají si aktivního jednání. K zásadním hlediskům je však nutno přihlížet za všech okolností.*

2. ZÁSADNÍ

a) *V tomto základním případě konfliktu nejde jen o sudetoněmecký problém, ale o celkovou otázku dnešního Československa. Celý komplex se opět dělí na: otázku historických "zemí koruny české" (Čechy, Morava, zbytek Slezska, tj. Krnov, Opava, Těšín) na straně jedné, v dalším je nazýváme "české země", a na otázku Slovenska a Karpatské Ukrajiny na straně druhé.*

b) *Pokud jde o české země, musí Německá Říše na základě tisíciletých historických skutečností opět uplatňovat říšské právo a začlenit tyto země beze zbytku až po staré říšské hranice, platné do roku 1866 (Malé Karpaty). Historické zdůvodnění tohoto nároku musí tvořit základní linii veškeré vnitropolitické a zahraničně politické propagandy během celé akce. (Čechy - "citadela Německa" ve středověku; podle pořadí první země v první Německé říši: "srdce Germánie"; Morava, představitelka markrabství v čtvercovém erbů první říše atd.)*

Při zdůvodňování nutné akce je třeba zvláště důrazně vyzdvihnout skutečnost, že Češi svým spojením s Moskvou čím dál tím více vytvářejí ve střední Evropě bolševické ohnisko požáru a nákazy prvního stupně, jehož působení je především namířeno proti Německé říši a jehož odstranění poslouží konsolidaci evropského míru.

Poukaz na bolševickou hrozbu, jakož i historické odůvodnění, je třeba tolik zdůrazňovat proto, že tímto způsobem lze ukázat výjimečnost případu Čechů a uklidňovat na základě historické ojedinelosti situace českých zemí jiné sousední národy.

Kromě toho je třeba zmiňovat se o národnostních hlediscích (např. počet Němců v českých zemích přesahuje čtvrtinu celkového počtu obyvatelstva; naproti tomu však budou představovat Češi po začlenění českých zemí do Německé říše jen asi 8% celkového počtu obyvatelstva říše. Dále je třeba uvádět geopolitická, dopravní a hospodářská hlediska.

c) *Otázka Slovenska a Karpatské Ukrajiny si vyžaduje zcela jiné úpravy, než s jakou se počítá pro české země. Navrácení Slovenska Maďarsku je třeba odmítnout. Opravy hranic ve prospěch Maďarska lze provést s přihlédnutím k národnostním hlediskům, přičemž však nesmí*

být v podstatě dotčen status Slovenska. Také Bratislava patří k Slovensku. Bratislavské předmostí na pravém břehu Dunaje připadne Německé říši.

Slovensko má zůstat samostatné. Jeho těsné přimknutí k Německé říši a přátelský poměr k Maďarsku by byly samozřejmostí. Tímto způsobem zůstávají Slovensko a Karpatská Ukrajina závorami, oddělujícími Polsko od Maďarska, pro Německou říši je to most na východ. Karpatská Ukrajina by se mohla později z německé iniciativy vyvinout v "Piemont Ukrajinců".

Je třeba, aby životní práva karpatských Němců zajistila Německá říše.

Zcela rozdílné zacházení s Čechy a se Slováky by bylo důležitým šachovým tahem proti všeslovanským myšlenkám. Německá říše by měla přímo vystupovat jako ručitelka úsilí Slovenska o samostatnost, jež je zakotvené v Pittsburské smlouvě. (Germania divide et impera.)

d) Náš poměr k problému českého národa vyžaduje, aby byly pečlivě vyváženy nutné německé požadavky na straně jedné a taktické potřeby mezinárodní situace na straně druhé. Vycházejíce z historických skutečností a s ohledem na promísení krve, známé od raných germánských dob, nemůžeme pohlížet na češství jako na svébytný národ. Protiněmecká propaganda dokázala v devatenáctém století odcizit Čechy německému životnímu prostředí. Obrácení tohoto vývoje je oprávněné a je životní nutností pro Německou říši. Nikdy v dějinách už nesmí dojít k českému obrození. Je nutno zničit od základu každou další možnost takového obrození.

Proto je třeba potlačit český jazyk. Je v německém zájmu, aby úplně zmizel. Při bojových opatřeních je však rozhodující správný taktický postup. Zejména o vyhlazení jazyka - jakožto programu - by se nemělo vůbec mluvit. Rozdrtíme české národní uvědomění tím spíše, čím bude mít nepřítel menší možnost svádět s námi pouhý zápas o jazyk. Nesmíme přeceňovat činitele jazyka, pokud jde o jeho význam pro národní společenství; je třeba vyhnout se ztotožňování jazykového společenství s pojmem národa a v průběhu událostí snad bude dokonce nutné proti tomu někdy v českých zemích bojovat. Neopomeneme nalézt pro národní společenství nové, odvážné formulace a vytvářet místo zakořeněných činitelů českého národního vědomí novou pospolitost, která by pevně začlenila do dynamiky nacionálně socialistické Německé říše mladší a vývoje schopné živly z českého národního území. Cílem pro budoucnost musí být: rozbití českého národního vědomí, pronikání do dosavadní české jazykové oblasti německým osidlováním, převádění (také částečné přesídlení!) Čechů do nerozlučné duchovní a fyzické souvislosti s Německem.

Národnostně politická opatření proti češství od nás vyžadují největšího umění a energie při uplatňování zásad národnostního boje a organizačních zásad. Bude třeba, aby se osvědčily poznatky z našeho vlastního německého národnostního boje. Prosazování potřebných opatření začíná na jedné straně už v prvních hodinách a dnech vojenských bojových opatření a na druhé straně musí být systematicky stanoveno pro celé generace dopředu.

II. STADIUM AKUTNÍHO PŘIOSTŘENÍ KONFLIKTU

Boj sudetských Němců je spravedlivým národnostním bojem a směřuje proti nepřirozenému a nekulturnímu tyranství Čechů a proti nejzlomyslnějšímu a nejnesmyslnějšímu výtvoru diktátu Dohody z roku 1919.

Životní boj sudetských Němců se samozřejmě podstatně dotýká poměru Německé říše k Československu; Německá říše je ochrannou mocností sudetského němectví. Otázka státní budoucnosti českých zemí nebude nadhozena vůdcem sudetských Němců, ale přímo říší.

Vůdce sudetských Němců vyčerpal všechny možnosti mírového řešení sudetoněmecké otázky. Už dávno před tím byla celému světu předložena otázka Československa jako nejakutnější nebezpečí pro skutečný a trvalý mír.

Vůdce Sudetoněmecké strany požádá ještě o provedení plebiscitu v sudetském Německu, což je poslední možnost mírového řešení otázky státní příslušnosti. Lze počítat s tím, že Češi tento požadavek odmítnou.

Pak bude nutno v dohodě s vůdcem a říšským kancléřem usoudit, že již nastal okamžik, aby vůdce Sudetoněmecké strany podnikl rozhodující revoluční krok:

Prohlásí nezávaznost zákonů československého státu a požádá o pomoc vlád evropských velmocí (včetně Německa, pokud podepsaly smlouvu ze St. Germain) anebo pouze Německé říše.

Lze počítat s tím, že Češi v krajním případě odpovědí na tento krok násilnými opatřeními. Tím spíše získá vůdce Sudetoněmecké strany veškerou svobodu jednání. Nutně tím vzniká pro Německou říši na základě národnostních svazků právo a povinnost zakročit v Československu.

Vůdce sudetského němectví zakáže sudetským Němcům jakoukoli službu pro československý stát, zejména službu ve zbraní, a prohlásí všechny přísahy, složené sudetskými Němci tomuto státu, za neplatné. Může povolat do služby ve zbraní proti češtví.

III. OBDOBÍ VOJENSKÝCH BOJOVÝCH AKCÍ

Vedení Německé říše udržuje ve všech fázích vývoje nejtěsnější spojení s vůdcem sudetského němectví. Ten má zajistit na bezpečném území rozhlas a jiné spoje. Rozhlasem dává vůdce Sudetoněmecké strany potřebné příkazy, zejména instrukce pro bojeschopné sudetoněmecké mužstvo ve stadiu vypuknutí války.

Pro wehrmacht Německé říše je německé národní území Československa vlastní zemí, nepřátelskou zemí je české národní území (mapa).

Podle toho je třeba rozvinout operativní opatření a bojové akce. V duchu národnostního rázu konfliktu bude třeba vést bojové akce na českém národním území už od prvního okamžiku s největší ostrovní ve smyslu totální války. Bude nutné, aby letectvo zasáhlo nejen známé opěrné body vojenské dopravy, zbrojní střediska atd., ale i hustě obydlená ohniska bolševické a husitské nenávisti.

Podle rozdělení sídlišť a struktury obyvatelstva jsou silně obydlená střediska na českém národním území většinou také důležitými průmyslovými středisky a dopravními uzly. To platí především pro Prahu a její předměstí, dále pro Plzeň, Kladno, Brno, Moravskou Ostravu a konečně také pro menší střediska, jako Pardubice, Hradec Králové, Mladou Boleslav, Tábor, Slaný, Českou Třebovou, Olomouc, Přerov, Břeclav, Blansko atd. Poměrně ostré hranice mezi městským a vesnickým osídlením na českém území usnadňují účinné, tvrdě prováděné oslabení českého postavení letectvem a také dalekonosným dělostřelectvem.

Kdyby bylo třeba použít v sudetoněmecké osidlovací oblasti letectva a dalekonosného dělostřelectva, pak by se mělo na základě situačních plánů osad postupovat tak, aby se německé obyvatelstvo pokud možno šetrilo (např. zničení nádražních objektů v České Lípě, Jihlavě, nebo mostu přes Labe u Litoměřic). Na základě této zásady, a konečně také v zájmu vedení boje, budou velitelským štábům wehrmachtu, až po prapory, přiděleni pro postup na území za dnešní říšskou hranici jako poradci v národnostně politických otázkách sudetští Němci, obeznámení se zemí a s obyvatelstvem.

Bojeschopní sudetští Němci se shromáždí podle příkazů vůdce sudetských Němců na říšském území, zformují se z nich jednotky a zasadí se v dohodě s vůdcem sudetských Němců.

Při zahájení nepřátelských akcí je třeba opětovně oznámit česky rozhlasem atd., že život a majetek sudetoněmeckých soukmenovců je pod ochranou Německé říše. Proti každému nepřátelskému činu se zakročí podle zásady "oko za oko, zub za zub" v poměru jedna ku desíti. Nepřátelské činy z české strany je třeba stíhat s krvavou přesností podle válečného práva.

Jakmile budou zahájeny bojové akce, musí začít čilá podvratná propaganda v řadách Čechů. Pro tento účel přichází v úvahu v první řadě rozhlas. Je třeba připravit rozhlasové hlasatele a hlasatelky s výbornými českými jazykovými znalostmi. Kromě toho lze uvažovat o letácích shazovaných z letadel a provoláních, vyvěšovaných postupujícími vojsky. Připravit texty!

Tato propaganda musí být zaměřena především proti české inteligenci (advokáti, profesori, učitelé, novináři atd.), která 100 let kázala českému lidu falešnou ideologii a jenom Čechy uvrhla do neštěstí a zkázy. Dějiny Čech, to jsou německé říšské dějiny. Zrada na střední Evropě. Citovat výroky českých vůdců (přemyslovští králové, kurfiřt Jiří z Poděbrad atd., až do současné doby). S veškerou ostrostí je třeba napadnout bolševické a bolševikům nakloněné české vůdce (zejména v propagandě zaměřené na venkovské obyvatelstvo). S Benešem bojovat prostřednictvím jeho vnitropolitických odpůrců jako např. Kramář. Vyvolat v češtví zasunuté antisemitské pocity. Hojných korupčních skandálů z posledních dvaceti let je třeba pořádně využít.

Slovákům je nutno přislíbit nezávislost jejich vlasti. Se zajatými slovenskými vojáky je třeba zacházet vlídně. Poláky a Maďary (a samozřejmě také karpatské Němce) je třeba považovat za osvobozené. Ze zajatých českých vojáků se vytvoří co nejdříve pracovní oddíly a použijí se jich k znovuvýstavbě válečného území.

Na obsazeném českém území je nutno na inteligenci a na marxistické vůdce pohlížet jako na nebezpečné protivníky. Pomníky českých vůdců (Masaryk a revoluční vůdci z roku 1918), a zejména českých legionářů, je třeba zničit.

Jakmile bude Praha v německých rukou, kdyby tomu zahraničně politická situace nebránila, bylo by třeba proklamovat opětné přivtělení českých zemí do Německé říše. Případné další české pokusy o odpor je možno označit za pokusy o povstání, zničení hospodářského a jiného majetku za sabotáž.

Vnější pacifikace bude dosaženo, až se zlikvidují poslední vojenské jednotky na bývalém československém území. Avšak další opatření na českém území si ještě vyžádají pokračování vojenského výjimečného stavu.

IV. ÚDOBÍ VOJENSKÉ OKUPACE a) Zničením posledních nepřátelských vojenských jednotek bude také určen okamžik, kdy se má na Pražském hradě ve státním aktu, vypočítaném především pro zahraničí, slavnostně a s konečnou platností stanovit opětné začlenění českých zemí do Velkoněmecké říše. Zároveň se vyhlásí dovršení Velkoněmecké říše.

Praha dostane v řadě měst říše název "město dovršení říše"

Německá říše se stává, s výjimkou nutných právních úprav týkajících se Slovenska a Karpatské Ukrajiny, ve smyslu mezinárodního práva nástupcem československého státu.

Vůdce sudetských Němců, který je podle interní platnosti už od roku 1935 gauleiterem sudetských Němců, je nyní také jmenován "říšským místodržícím pro české země".

Na českém národním území vykonává nadále podle vojenského stanného práva vládní a správní moc wehrmacht. Říšský místodržící má, pokud jde o toto území, status poradce velícího generála. Na sudetoněmeckém území (mapa!) má za úkol ve své funkci říšského místodržícího a gauleitera provést co nejdříve nové vnitropolitické uspořádání podle zásad NSDAP a podle správního řádu Německé říše. Všechna ústřední místa bývalého československého státu se obsadí Němci, včetně sudetských Němců, především s českými jazykovými znalostmi. Totéž platí pro správu v oblastním měřítku a pro autonomní orgány.

Wehrmacht rozšíří svou působnost i na sudetské Německo, takže bude stejná jako na území staré říše, a zajistí, aby sudetoněmecké vojenské jednotky pěstovaly tradice bývalé rakouské armády.

b) Na českém jazykovém území budou zahájena v období vojenské správy všechna důležitá opatření, která jsou s to rozdělit a rozptýlit český národní celek. Pro tento účel je jmenován vedoucí národnostního boje pro české země, jenž je dobře obeznámen se strategií a taktikou národnostního boje a kterého je třeba vybavit rozhodující plnou mocí.

Pokud jde o podrobnosti, je nutno provést tato okamžitá opatření:

Němčina je jediným veřejně platným jazykem. Veškeré české školství a osvěta se až na další uzavírají. Církev se dají pod přísný dozor a v české oblasti se neprodleně zahájí jejich odnárodnění. Znovu se zavedou místní názvy platné v 19. století a budou jediné platné. Budou zakázány všechny české tiskoviny - pokud se tak už nestalo během vojenských bojových akcí. Vojenská správa vydá zpravodajský list v češtině a postará se v případě potřeby i o vydání propagačních tiskovin v češtině. Zvláště pečlivě je třeba vybudovat na českém území policii. Cizince je třeba z českých zemí odstranit. Zakazuje se jim usídlit se tam.

Češi v sudetoněmecké oblasti se ponechají na místě, pokud nezastávali veřejné funkce anebo vykonávali jen funkce podřízené. Platí však pro ně nadále výjimečné právo, mají také zakázanou veškerou kulturní a charitativní činnost.

České emigraci do zahraničí se v zásadě nemá bránit. Pokud jde o majetkové hodnoty takových emigrantů, lze používat zásad, platných pro emigraci Židů.

c) Potřebná charitativní opatření na území s českým obyvatelstvem se provádějí výlučně německými organizacemi (Červený kříž a NSV). V rámci velkých říšských podniků, především

u drah, pošty a jiných státních podniků, se provede na území s českým obyvatelstvem co nejrychleji základní výměna personálu. Češi se rozdělí na celé území říše. - Ustavení komisařských vedoucích pro české banky, průmyslové podniky atd.

Stejně tak dostanou všechny české svazy a spolky, zejména ty, které mají národně politický ráz, komisaře, kteří mají za úkol je likvidovat. Všechny kulturní a vědecké instituce dostanou komisaře s cílem, aby byly převedeny do německých institucí (university, muzea atd.).

Česká knihkupectví se zavřou, české knihovny se zabaví, stejně tak zabaví policie na základě příslušné probírky prameny českých národních dějin a památky v archívech a sbírkách.

Zlikviduje se celé vojenství bývalé československé armády. Důstojníci, poddůstojníci a mužstvo české armády se zbavují svých hodností a nemají žádný nárok na penzi. Tohoto nároku také pozbývají všichni ostatní veřejní úředníci.

Všechna hospodářská a sociální opatření se provedou s přihlédnutím k tomu, že široké vrstvy českého obyvatelstva (průmysloví dělníci) mají být přesídleny do mimočeských oblastí a že je třeba podporovat přistěhovalectví širokých vrstev německého obyvatelstva z celého území Německé říše do českých oblastí.

V. DALŠÍ OPATŘENÍ PO ZRUŠENÍ VOJENSKÉ SPRÁVY

(Vypočteno přibližně na období 5 let.)

a) POLITICKÁ OPATŘENÍ

Po zrušení vojenské správy přechází vláda a správa na vůdce Sudetoněmecké strany jako říšského místodržícího. Jeho sídlem je Praha.

Vedoucího národnostního boje je třeba maskovat jako ředitele bezpečnosti; pracuje pod vedením říšského místodržícího. Má však také plnou pravomoc na zbývajícím území říše a podléhá říšské vládě. Je náčelníkem generálního štábu pro všechna opatření, jež si likvidace české otázky vyžádá.

Bylo by zřejmě účelné vrátit krnovské a opavské Slezsko, včetně Hlučína, do celoslezského svazku. Těšínské Slezsko zůstane součástí Moravy. Naproti tomu by bylo třeba začlenit do Čech hrabství Kladsko. Valtice a České Velenice se opět vrátí do svazku župy Dolní Dunaj.

b) OPATŘENÍ NÁRODNOSTNÍ A OSIDLOVACÍ POLITIKY

Je nutné, aby zeměpisné plánování přihlíželo k těmto hlavním myšlenkám: průplav Odra-Labe a průplav Odra-Dunaj, jakož i dálnice, jsou směrovými liniemi pro budování německých rolnických a průmyslových sídlišť. Podél průplavu Odra-Dunaj bude třeba položit mezi Čechy a Slováky pásmo obsazené Němci. Stejně, jako je třeba spojit Prahu s německým národním územím ležícím na severu, Plzeň s územím na západě, Budějovice s národním územím na jihu, tak je nutno německým osídlením zajistit i čáru Dyje-Brno-Vyškov-Olomouc-Odra.

Pro usídlení na území obývaném Čechy je třeba získat rodiny s velkým počtem dětí ze všech částí říše. To platí především pro široké vrstvy zaměstnanců pošty, dráhy a průmyslu.

Sňatkům mezi Němci a Čechy se nemá bránit, bude-li zajištěna německá výchova dětí. (S jistým omezením!)

c) OPATŘENÍ V ZEMĚDĚLSTVÍ A LESNICTVÍ

Velkostatky Němců, které Češi vyvlastnili, se vrátí bývalým majitelům, přičemž se poskytne malá výměra půdy pro zemědělské osídlení. Velkostatkářská půda Čechů a cizinců zůstává vyvlastněna podle podmínek české pozemkové reformy a dává se v rozsáhlém měřítku k dispozici pro účely osídlování rolníků. Velká lesní hospodářství podobného druhu přecházejí, jako všech český státní majetek, do vlastnictví říše. U ostatních českých velkostatků se zahájí dalekosáhlá pozemková reforma (odvádění půdy). Skupování německé půdy Čechy se zakazuje. Výjimky se mohou povolit jen na území staré říše s výjimkou Slezska a Dolního Dunaje. Říšský zákon o dědičných dvorcích je německým národnostním opatřením a nesmí vést k tomu, aby se upevnila držba českých rolníků na jejich hospodářstvích. Je třeba počítat také s vyvlastňovacími opatřeními u majetku českých rolníků. Je nutno založit ústav, který by financoval vykupování českého majetku Němci. Zemědělský průmysl (lihovary, cukrovary, mlýny) dostane německé komisařské vedení; rovněž i česká družstva.

d) OPATŘENÍ V PRŮMYSLU Z národnostně politických důvodů nemáme žádný zájem na hospodářském rozvoji českých průmyslových sídlišť. Budeme proto muset věnovat větší pozornost novým německým sídlištím a budeme se snažit, aby česká průmyslová střediska zakrněla. Zdroje surovin a příslušně průmyslové závody, které jsou majetkem českých bank, koncernů a akciových společností, budou převedeny do německého vlastnictví. Ostatní soukromé průmyslové podniky dostanou německé komisařské vedení tehdy, je-li to v zájmu osídlovací a národnostní politiky. Mohou být vyvlastněny, jestliže se majitelé exponovali v boji proti německému (např. Baťa Zlín). Pokud jde o vojensky důležité průmyslové podniky, vojenská správa už podnikla potřebná opatření.

České peněžní ústavy je třeba likvidovat a převést do ústavů německých. U českých velkoobchodních společností a družstev (např. spotřební družstva) se uplatní obdobná opatření.

e) KULTURNÍ OPATŘENÍ

Zásadně existuje jen německé školství, a to od mateřské školy až po vysokou školu. Nová úprava výuky zeměpisu a dějepisu se zvláštním zdůrazňováním dějin Čech jako dějin říšských. Je třeba podporovat na nejširší základně cesty českých dětí do říše na zotavenou, a to s pobytem co nejdéle. Totéž platí pro mladistvé, pokud jde o pobyt v táborech a o odborný výcvik.

Je třeba všude zřídit německé mateřské školy jako nutný předběžný stupeň národních škol. Existující osvětová zařízení Čechů se zlikvidují s konečnou platností. Naproti tomu je na místě plné využití německých filmů. Rozhlas je třeba přizpůsobit ostatním územím říše.

Sportovní organizace se postupně opět povolí, pokud je zajištěno německé vedení.

U jistých německých typů škol a studijních běhů také ve Vídni, Drážďanech a Vratislavi je třeba zajistit pro učitele, advokáty, soudce, lékaře, kněze atd. příležitosti pro získání důkladné znalosti českého jazyka, aby se tak usnadnilo německé přistěhovalectví na české území.

Zkoušky všech stupňů, složené dříve v češtině, ztrácejí svou platnost. Bez důkladných znalostí němčiny nemůže být nikdo připuštěn do veřejných služeb.

f) VOJENSKÁ OPATŘENÍ

České území dostane četné silné posádky a tábory říšské pracovní služby.

Čeští branci se nepovolávají do služby ve zbrani, ale musí sloužit dva a půl roku v pracovní službě, přičemž budou rozděleni po malých skupinách mezi německé mužstvo. Kdy bude možno povolát Čechy do služby ve zbrani, to je mezi jiným otázkou generací. V každém případě musí povolení služby ve zbrani představovat pro Čechy vytouženou čest. Je třeba podporovat ty z bývalých českých důstojníků a mužstva, kteří věrně plnili v rakouské armádě svou povinnost. Mohou opět nosit svá stará rakouská válečná vyznamenání. Podobným způsobem se má zacházet s bývalými úředníky v rakouských službách, zejména tehdy, jestliže byli pro svůj tehdejší postoj pronásledováni svými vlastními soukmenovci.

Naproti tomu je třeba vyloučit české legionáře z jakýchkoli veřejných funkcí a podpory. Případy ztýrání válečných zajatců legionáři je třeba vyšetřovat a stíhat.

g) SOCIÁLNÍ OPATŘENÍ

Pracovní zákonodárství Německé říše se zavede co nejdříve také na českém národním území. Proti nezaměstnanosti se bude bojovat zprostředkováním práce ve staré říši. Českým dělníkům a zaměstnancům všech povolání, také rolníkům, kteří obsadí pracovní místa ve staré říši a v alpských a podunajských zemích, lze poskytovat zvýhodnění. (výpomoc při přesídlení, výpomoc pro domácnost apod.) Naopak zase přicházejí v úvahu tato zvýhodnění u Němců, kteří se přistěhují na české území.

Ve velkém měřítku je třeba pokračovat s prázdninovými akcemi a s akcemi dětské pomoci pro takové české rodiny, proti jejichž chování není námitek.

VI. POZDĚJŠÍ OPATŘENÍ, S NIMIŽ JE NUTNO POČÍTAT

Máme zájem na tom, zachovat už jednou rozložený stav českého národa a udržovat ve prospěch německví v labilním stavu hranice mezi němčinou a češtinou. Tak dosáhneme toho, že se široké vrstvy českého obyvatelstva přihlásí k německé národnosti. Proto je třeba vyvarovat se každého zaznamenávání stavu českého majetku prostřednictvím katastrů, sčítání lidu apod. Proti všem pokusům o odpor bude na místě nesmlouvavá tvrdost, kdežto ochota k spolupráci s Německem si vyžádá otevřené ucho a otevřené srdce i účinné jednání z naší strany. Kdo jednou našel během pronikavých otřesů svou cestu z češství k nám, ten má pocítit, že si ho ceníme jako občana Německa a také jako soukmenovce.

Podle toho je třeba při individuálním postupu počítat perspektivně s postupným zaváděním DAF, NSV, HJ a jiných útvarů strany na českém území.

(Zdroj: Chtěli nás vyhubit, Praha 1961)